

«Ξεφυλλίζοντας εφημερίδες της εκατονταετίας 1912-2012».

Με αφορμή δημοσιεύματα σχετικά με τη Σιάτιστα
θυμάμαι-μαθαίνω-προβληματίζομαι.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΚΑΡΑΚΩΤΣΙΟΣ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ

Ο Διευθυντής του κεντρικού πολυιατρείου του ΙΚΑ Θεσσαλονίκης, Ιατρός κ. Γ. Καρακώτσιος, του οποίου ο υιός Φίλων, δέκατος άξιωματικός, έφρονεβη πρό δειμήνου εις αυτοκινητικό δυστύχημα και ή σύζυγος Φαίδρα, τελοῦσα έν άπελπισία έπισει εν της τραγίας του μεγάρου άτου δέξιμενον και έφρονεβη, συντετριμένος άκόμη άπό τόν θάνατον τών αγαπημένων του προσώπων, μάς άπέστειλε χθές την άκόλουθην έπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,
Είς τα σημερινά φύλλον σας δημοσιεύετε την καταδίκην του στρατιώτου σκωφέρ του 720 τεθωρακισμένου τάγματος μηχανικού άδη. Τόσην, θεωρηθέντος ύπευθύνου του αυτοκινητικού δυστυχήματος, όπερ έγχευ ώς συνέπειαν τόν σκοτόν του παιδιού μου Φίλωνος που τόν άκολουθήσε και ή γυναίκα μου Φαίδρα.

Επειδή ή δσάτη έπιθυμία της γυναίκας μου, λίγες στιγμές πρό του θανάτου της και ή δική μου έπίσης, ένώω από άμυγα κορμί του παιδιού μου στο στρατιωτικό νοσοκομείο που εῦρισκετο, ήτο να μη τιμωρηθῆ κανείς στρατιώτης, έστι και εῦθυόμενος, παρακαλώ θερμώς τό στρατοδικείον όπως σεβάσθη την έπιθυμίαν αυτήν της νεκράς και τροποποίησιν την άπόφασιν έπαλλάσσον τόν καταδικασθέντα στρατιώτην της άνωφελοῦς δι' ήμερ ποινης. Οφανήματα διαπάρν δις την άναδύρησιν της δικης, άναλαμφάω μετά εύχαριστήτως ένώ ό μπαμπάς του Φίλωνος. Είναι τό μόνον που ζητώ ως χάριν δια την ζωή του παιδιού μου.

Γ. ΚΑΡΑΚΩΤΣΙΟΣ
Ιατρός
Τσιμισκή 713

Τον Απρίλη του 1943 οι Γερμανοί είχαν ήδη συγκεντρώσει σε γκέτο του Εβραίους της Θεσσαλονίκης. Η συνέχεια της συγκέντρωσής τους είναι γνωστή. Οι περισσότεροι των συγκεντρωμένων μεταφέρθηκαν με τραίνα στη Γερμανία στα φριχτά στρατόπεδα συγκέντρωσης , ακολούθησε το ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ.

Κάποιοι από τους Εβραίους της Θεσσαλονίκης – πολύ λίγοι- σώθηκαν με τη βοήθεια μεγαλόψυχων και θαρραλέων Ελλήνων.

Μια από τις διασωθείσες η Λιλή Αρούχ (Θεσσαλονίκη 1929 –Αθήνα 2012) έδωσε συνέντευξη στην εγγονή της Αννίτα Μορντεχάι στην Αθήνα , όπου διέμενε το 2005.

Η συνέντευξη σε αγγλική γλώσσα κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο. Ο κ. Γιάννης Καμέσας τη μετέφρασε στα ελληνικά και τη δημοσίευσε στην εφημερίδα ΕΦΗΜΕΡΙΣ του Μορφωτικού και Εκπολιτιστικού Συλλόγου Σιατίστης ΜΑΡΚΙΔΑΙ ΠΟΥΛΙΟΥ στο φύλλο του Σεπτεμβρίου 2008 με τίτλο: Πως σώθηκε από τη Ναζιστική θηριωδία μια Εβραϊκή οικογένεια στη Θεσσαλονίκη.

Στη συνέντευξη αυτή μαθαίνουμε ότι ο αείμνηστος γιατρός με δική του πρωτοβουλία μέσα στη

γερμανοκρατούμενη Θεσσαλονίκη πρότεινε στην οικογένεια Αρούχ να τη φιλοξενήσει/κρύψει στο σπίτι του στο κέντρο της Θεσσαλονίκης όπου έμενε ο ίδιος , η γυναίκα του και το μικρό τότε παιδί του.

Η Λιλή Αρούχ αφηγείται:

Μείναμε κρυμμένοι στο σπίτι αυτό για 19 μήνες ....από τον Απρίλιο του 1943 μέχρι τον Οκτώβριο του 1944.....

Αυτοί οι άνθρωποι μας έσωσαν. Ήταν εξαιρετικοί και καλοκάγαθοι...

Μοιραστήκανε μαζί μας το λίγο ψωμί και φαγητό τους και επίσης το φόβο μας και τις ανησυχίες μας.....

Ήμασταν πάρα πολύ ευγνώμονες στους ανθρώπους αυτούς. Η μητέρα μας ως τη μέρα που απεβίωσε τους αποκαλούσε «Αγγέλους».

Δυστυχώς η οικογένεια Καρακώτσιου χτυπήθηκε από μια μεγάλη συμφορά. Μετά την απελευθέρωση οι γονείς μας τους βλέπανε κάπου-κάπου. Ο γιος τους που τότε ήταν οκτώ ή εννιά ετών σαν την αδελφή μου τη Ρόζα μεγάλωσε και πήγε φαντάρος. Ήταν μοναχοπαίδι. ....

Η Αρούχ συνεχίζει τη διήγηση και περιγράφει πως έφεραν το σκοτωμένο Φίλωνα Καρακώτσιο με στρατιωτικό όχημα στο σπίτι του, και την αντίδραση της τραγικής μάνας, Φαίδρας Καρακώτσιου:

....Η γυναίκα τρελάθηκε και πήδηξε από τον 4^ο όροφο της πολυκατοικίας και σκοτώθηκε. Μητέρα και γιος κηδεύτηκαν την ίδια μέρα.....

Ήταν 17 Μαρτίου 1960.....

Η συνέχεια της ιστορίας ασυνήθιστη ...

Στην εφημερίδα **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** φύλλο της **8/5/1960** διαβάζουμε:

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. ΚΑΡΑΚΩΤΣΙΟΣ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ

Ο διευθυντής του κεντρικού πολυιατρείου του ΙΚΑ Θεσσαλονίκης, ιατρός κ. Γ. Καρακώτσιος, του οποίου ο υιός

Φίλων, δόκιμος αξιωματικός , εφονεύθη προ διμήνου εις αυτοκινητικόν δυστύχημα και η σύζυγός του Φαίδρα, τελούσα εν απελπισία έπεσεν εκ της ταράτσας του μεγάρου όπου διέμενον και εφονεύθη, συντετριμμένος ακόμη από τον θάνατον των αγαπημένων του προσώπων, μας απέστειλε χθες την ακόλουθον επιστολήν:

Κύριε διευθυντά,

Εις το σημερινόν φύλλον σας δημοσιεύετε την καταδίκην του στρατιώτου σωφέρ του 720 τεθωρακισμένου τάγματος μηχανικού Δημ. Τσάμη, θεωρηθέντος υπευθύνου του αυτοκινητικού δυστυχήματος, όπερ είχεν ως συνέπειαν τον σκοτωμόν του παιδιού μου Φίλωνος που τον ακολούθησε και η γυναίκα μου Φαίδρα. Επειδή η υστάτη επιθυμία της γυναίκας μου, λίγες στιγμές προ του θανάτου της και η δική μου επίσης, επάνω στο άψυχο κορμί του παιδιού μας στο στρατιωτικόν νοσοκομείον που ευρίσκετο, ήτο να μη τιμωρηθή κανείς στρατιώτης, έστω και ευθυνόμενος, παρακαλώ θερμώς το στρατοδικείον όπως σεβασθή την επιθυμίαν αυτήν της νεκράς και τροποποίηση την απόφασιν απαλλάσσον τον καταδικασθέντα στρατιώτην της ανωφελούς δι' ημάς ποινής. Οιανδήποτε δαπάνην δια την αναθεώρησιν της δίκης, αναλαμβάνω μετά ευχαριστήσεως εγώ ο μπαμπάς του Φίλωνος. Είναι το μόνον που ζητώ ως χάριν διά την ζωήν του παιδιού μου.

Γ. ΚΑΡΑΚΩΤΣΙΟΣ / Ιατρός /Τσιμισκή 113

Οι φωτογραφίες των αποσπασμάτων των εφημερίδων προέρχονται από το διαδικτυακό τόπο: Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος, Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Εφημερίδων και Περιοδικού τύπου <http://www.nlg.gr/digitalnewspapers/ns/main.html> (*)

[Πίνακας δημοσιευμάτων](#)